

Sygn. akt IV CNP 86/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 13 sierpnia 2009 r.,

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Handlowego A. Spółki z
o.o. w O.

przeciwko G. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 grudnia 2011 r.,

**odrzuca skargę i oddala wniosek adwokata J. G. o
przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu
pозwanej w postępowaniu wywołanym skargą.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2009 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego uwzględniającego powództwo o zapłatę.

Wyrok ten pozwana zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zarzucając naruszenie przepisów art. 130 § 1, 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. i art. 79 ust. 1 pkt 3 lit.a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez wydanie tego wyroku i pozbawienie jej prawa do cofnięcia apelacji, przez co wyrządzona została szkoda w kwocie 1597,50 zł odpowiadająca połowie opłaty sądowej, która skutkiem tego nie została skarżącej zwrócona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać – obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wszystkie wymagania mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu.

Przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek

przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, nie publ.).

W tym zakresie skarżąca odnosząc wyrządzoną szkodę do opłaty sądowej wskazała, że polega ona na nieuzyskaniu jej zwrotu w następstwie błędnie dokonanego, zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 2009 r. zwrotu jej pisma zawierającego cofnięcie apelacji. Uniemożliwiło to uznanie, że cofnięcie apelacji nastąpiło przed posiedzeniem i wydanie postanowienia umarzającego postępowanie oraz zwrot skarżącej połowy uiszczonych opłat od apelacji.

W tym stanie rzeczy przyjąć należy uznać, iż wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. nie zostało spełnione z powodu niewykazania związku przyczynowego między wydaniem zaskarżonego wyroku, a wskazywaną szkodą, będącą w ujęciu uzasadnienia skargi następstwem niezgodnego z prawem zarządzenia o zwrocie pisma zawierającego oświadczenie pozwanie o cofnięciu apelacji, które przy tym nie podlega zaskarżeniu na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, nie zawierająca uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy nie jest "udzieleniem pomocy prawnej" w rozumieniu § 15 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348). Oddaleniu podlegał więc wniosek adwokata ustanowionego dla skarżącej o przyznanie tych kosztów.